

SMØLA KIRKEBLAD

KIRKEBLAD FOR SMØLA NR. 1 - 2016 • 60. ÅRGANG

Foto: Stine Hakkebo

*Side 6:
Om kremasjon: Intervju med
kirkegårdsarbeideren Gunnar Berget*

Redaksjonen i Smøla Kirkeblad
ønsker alle våre lesere

*en riktig
god påske!*

*Side 8:
Konfirmanntur
til Tustna*

Nytt fra Kirkevergen

Nå lengter vi alle sammen etter våren! En tidlig påske er med på dette. Vi ønsker sol, varme og hageblomster. Vi lever i håpet. Og *håp* er akkurat det som preger mine tanker for kirkens praktiske gjøremål og drift.

Nå på vårparten holdes det møter i Smøla kirkelige fellesråd 8. mars og 10. mai. Vi skal jobbe mest med økonomi, vedlikehold og gravplassforvaltning. Ta kontakt i god tid hvis du har noe innspill til fellesrådet. Vi har mange gjøremål å jobbe med og begrensede ressurser. Innspill kan være med på å få oppgavene gjort på gode måter.

Ellers vil jeg nevne status for festeavgift. Smøla kirkelige fellesråd vedtok å endre festeperioden fra 20 til 10 år til samme pris kr. 800. Først når Kommunestyre behandler vedtaksforslaget kan prisendringen bli gjeldende. Dette er bare logisk. Alle dør, uan-

sett tro. Gravforvaltning angår hele befolkningen, ikke bare kirkens medlemmer. Det er da riktig at endringer i priser og festeperiode for festeavgifter får en politisk behandling. Det kan være godt å ha med seg at den foreslåtte endring fra kr. 40 pr år til kr. 80 pr år vil ikke endre den virkelighet at Smøla har en av de laveste festeavgifter i Norge. Det er vanlig å betale minst kr. 100 pr år for å feste en grav i andre kommuner. Noen har så høye avgifter som kr. 250 pr år! Og det er ikke til å stikke under en stol at gravplassene på Smøla trenger et løft som koster penger. Kanskje politikerne velger å heve beløpet? Snakk med dine representanter dersom du har en mening om dette.

Kommunestyret har i desember i fjor bestilt en tilstandsrapport på kirkene på Smøla. I tillegg ønsker de en ny strukturdebatt rundt kirkene våre. Dette er også logisk. Når penger be-

vilges til store vedlikeholdsprosjekter, er det viktig å ha en langsiktig visjon som mål. Og jeg vil takke Jan Gunnar Fugelsnes for sin artikkel i dette bladet om kirkehistorie på Smøla. Det viser at det har vært heftige strukturdebatter her før.

I motsetning til saken om festeavgiften, er det kirkeeierne som har de mest relevante stemmene når man tar stilling til strukturdebattene. Kirkene eies av menighetsrådene som er valgt av og representerer kirkens medlemmer. Men bevilgninger av penger må konkurrere med kommunens andre nødvendige gjøremål. Strukturdebatten blir et synlig gjøremål i 2016 som tar sikte på å innhente et mangfold av perspektiver fra ulike arenaer. Hva mener du? Jeg håper at mange velger å delta aktivt i debatten og presisering av en bærekraftig og formålstjenlig visjon for kirkens framtid på Smøla.

– Judy

Kronerulling til kirkegårdsvogn og gravramme

Kjære Smølas befolkning.

Vi på Smøla kirkekontor ønsker oss en kirkegårdsvogn og en gravramme, og starter med dette en kronerulling. Vi ser at dette er det behov for på Smøla med tanke på avstander på gravplassene og sikkerheten, men som dere vet så er det lite penger å hente. Vi har fått en tilbud på dette av Bentzen As på 25 980,- for kirkegårdsvogn og 9825,- for en gravramme.

Kirkegårdsvogn

- Utvendig kledning: sort skai
- Slett sidekledning med foldet kappe i nedkant.
- Gulv i eik mønstret vinyl.
- Kantprofiler i rustfritt stål
- Kistetralle med skinne.
- To svingbare hjul 3.00x8". To faste hjul 20x2,5" m/brems
- Mål: L 231 x B.90 x H 80 cm.
- Vekt: 80 kg.

Pris: 25.980,-

Universal Gravramme

- Meget praktisk gravramme i aluminium
- Innvendig lengde: 225 cm.
- Innvendig bredde: Justerbar opptil 90 cm.
- Bredde langsider: 42 cm
- Bredde endestykke: 30 cm.

Pris: 9825,-

Bidrag mottas med takk på kontonummer: 3936.05.01888

Smøla kirkeblad takker hjerteligst for alle bidrag.

Smøla Kirkeblad distribueres gratis til alle husstander i kommunen, samt til abonnenter utenfor Smøla. Ønsker du å bidra til produksjon, trykking og distribusjon av Smøla Kirkeblad er vi svært takknemlig. Kjenner du noen utenfor kommunen, som du tror vil ha glede av bladet, må du gi oss beskjed.

Gaver mottas på kontonummer: 3936.09.20694
Alle gaver er viktig uansett størrelse.

Hilsen redaksjonen

Del dine bilder med oss

Smøla kirkeblad tar gjerne imot bilder til bladet.

Det kan være alt fra møter, arrangement og samlinger osv... eller om du bare har et fint bilde du vil dele med oss, så send det til kirken@smola.kommune.no

– Redaksjonen

Andakten

*No livnar det i hundar, no lauvast det i li,
den heile skapning stundar no fram til sumars tid.*

Våren med lyset er tilbake. Det spirer og gror ved husvegg og sti.

Nok en vinter er over. Lyset og varmen jager frosten vekk dette året også!

Vi har kanskje kjent at vårt hjerter og vårt sinn også trenger lyset og varmen?

Påskens er den høytiden som løfter lyste og håpet fram. Fortellingene fra Jesu vei til Jerusalem, til rettergang og dom, korsfestelse og død, er som å vandre med Ham gjennom mørke vinteren, med kulde og menneskers forakt. Men vi kan også følge veien videre, gjennom møtet med den tomme graven til nye møter med den oppstandene Kristus. Vi leser om disiplene som ikke kjente ham igjen før de gjenkjente hans ord og handlinger.

Senere møter vi disiplenes entusiasme og ser hvordan de bringer budskapet ut, fra stedene de oppholdt seg sammen med Jesus og videre ut i verden. En begrenset del av verden, riktig nok, ut fra vår kunnskap.

Vi er i vår tid vitner til stor grad av kulde og rå krigføring ganske nær der disiplene forkynnte Jesu glade budskap om grensesprengende kjærlighet. Der vi gjerne ferierer og nyter livets solside, kommer mennesker på flukt fra krig, i land på stranda, – hvis de er heldige og båtene holder seg flytende. De kommer med sine drømmer og håp.

Vi ser hvordan håp og drømmer blir knust av nasjon etter nasjon, der de kommer inn over Europa. Den kulde og råskap de flyktet fra, slipper ikke taket.

– *den heile skapning stundar no fram til sumars tid!* Det er ord, fra salmeteksten ovenfor som virkelig gir gjenklang. Verden roper på varme!

Jesus sa det slik:

For jeg var sulten, og dere ga meg ikke mat; jeg var tørst, og dere ga meg ikke drikke; jeg var fremmed, og dere tok ikke imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg ikke; jeg var syk og i fengsel, og dere så ikke til meg... Det dere gjorde mot en av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg. (Matt 25, 42-45)

Jeg startet med å sitere en gammel salme fra 1800-tallet av Elias Blix. Fortsatt bærer den håpet om en ny vår, i seg og vi synger den så gjerne.

Den nye salmeboka fra 2013 har mange salmer fra vårt eget århundre. En av dem skal vi trykke i sin helhet her:

1 Nøden står ved våre dører,
banker på og vil bli sett.
Hvem tør åpne opp for Kristus
når en selv er trygg og mett?

2 Kristus, vi har sett deg lide,
men vi skyndte oss forbi.
Prøv oss en gang til, o Herre,
om din nåde tigger vi!

Ref: Jesus står for våre øyne,
slått, korsfestet og forrådt,
lys av lys i dødens skygge,
lagt i grav, men gjenoppstått.
Kyrie eleison, hjelp oss i vår nød!
Kyrie eleison, gi oss troens glød!

3 Ofte ser vi kun fragmenter,
korte glimt av noens gråt,
se, hvert bilde krever handling,
og hver handling tenner håp.

(Nr. 366 i Norsk Salmebok 2013)

Påskens gru har dessverre gyldighet i dag. Måtte påskedagens lys og varme, håp og kjærlighet bære oss videre både i tid og evighet. God påske! Vi går mot varmere tider, gjør vi ikke?

Vennlig hilsen

Gunn

Presten på Smøla

Smøla Kirkeblad

Utgiver:

Edøy, Brattvær og
Hopen Menighetsråd

Redaksjonen:

Cecilie Skomsøy Aspaas (red.)
Kari Neerland Walseth
Wigdis Wollan
Oddlaug Hopshaug

Forretningsfører:

Smøla Kirkekontor

Gaver til bladet:

Bankgiro nr.: 3936.09.20694

EDØY PRESTEGJELD

Smøla Kirkekontor har fra 1. januar 2016 kontortid
tirsdag og torsdag fra kl. 09.00-15.00

Kirkeverge:

Judy Rangnes
Kontor: 71 54 46 41
Mobil: 906 72 144
kirkevergen@smola.kommune.no

Kontorsekretær:

Cecilie Skomsøy Aspaas
Kontor: 71 54 46 27
kirken@smola.kommune.no

Prest:

Gunn Fagerlie Johannessen
Kontor: 71 54 46 29

Trosopplærer:

Gunnhild Restad
trosopplarer@smola.kommune.no

Kirkegårdsarbeider:

Gunnar Berget,
Tlf: 417 79 069

Organist:

Anastazia Tosheva,
Mobil: 977 23 913
Privat: 71 54 26 09

Kirketjenere:

Hopen kirke: Arnfinn Fagerheim
Brattvær kirke: Andrzej Winnik
Edøy kirke: Andrzej Winnik
Edøy gamle kirke: Andrzej Winnik

Leder i menighetsrådene:

Edøy: Borgny Dagrunn Åstasud Iversen tlf. 977 87 268
Brattvær: Astrid Neerland tlf. 952 32 861
Hopen: Elsa Oddfrid Torske tlf. 976 43 988

Leder i Kirkelig fellesråd: Tomas Kjønnhaug

Påskan

Skjærtorsdag

Skjærtorsdag er en helligdag som feires siste torsdag før påske. Ordet betyr «renselsestorsdag», og kommer av norrønt skíra, «rense» (skjær = ren).

Denne dagen markerer de kristne Jesu siste måltid med disiplene før korsfestelsen. Dermed ble dette innføringen av nattverden. Nattverdsfeiringen får en spesielt fram-tredende plass i tekster og bønner.

I liturgien er det vanlig å ha med fotvask, til minne om at Jesus vasket disiplenes føtter før måltidet.

I mange kirker blir all pynt som blomster, lys, duk osv. tatt ut av kirkerommet etter gudstjenesten. Det blir gjort klart til langfredag.

Langfredag

Langfredag markerer i kristen tradisjon dagen da Jesus Kristus døde på korset. Den markeres fredag før påske. Navnet kommer av at det var Jesu lengste dag. På engelsk kalles dagen Good Friday, som egentlig betyr «hellig fredag».

Mange kirker markerer denne dagen ved ikke å ha pynt på alteret og ikke bruke musikkinstrumenter under gudstjenesten.

Menigheten kan også lage en «hule» som symboliserer at Jesus er død og ligger i graven.

Påskeaften

Påskeaften er lørdagen før påskedag. Tradisjonelt er det en dag hvor man ikke feirer noen liturgiske handlinger. Man sier gjerne at påskeaften er den dagen hvor kirken står samlet i sorg ved Kristi grav.

Påskedag

På påskedagen, ofte kalt første påskedag, fortsetter feiringen av Kristi oppstandelse på morgenen. Dagen innleder tradisjonelt en oktav, det vil si en åttedagersperiode der alle dager regnes som festdager på linje med søndager.

Påskedagen er den dagen som forklarer hele kristentroen. Selv disiplene skjønte ikke hele Jesus' budskap før på påskedag og dagene etter. De første som fikk se Jesus levende, var kvinnene. De forskjellige evangeliene forteller historien litt ulikt, men de er samstemte i at det var kvinnene som gikk til graven først, og Maria Magdalena møtte Jesus i hagen.

KAFFEKROKEN

BARNAS SIDE

Fargelegg!

Disiplene kastet ut garnet der Jesus sa, og fikk så mye fisk at båten nesten sank!

Bibel-quiz

Hvor godt kan du bibelfortellingene?
Test deg selv med disse spørsmålene.
(Svarene står opp ned nederst på siden.)

1. Hva het kona til Abraham?	5. Hva het gjetergutten som ble konge over Israel?
2. Hva het broren til Moses?	6. Hva het moren til døperen Johannes?
3. Hva het kjempen som David slo mot?	7. Hvilken by vokste Jesus opp i?
4. Hvem var det som ble kastet i en brønn og solgt som slave av brødrene sine?	8. Var disiplene Peter og Andreas snekkere eller fiskere?
	9. Hvem sa «Jeg er den gode gjeter»?
	10. Hvem er faren til Jesus?

I. Sara. 2. Aron. 3. Goliat. 4. Josef. 5. David. 6. Elisabet. 7. Nasaret. 8. Fiskere. 9. Jesus. 10. Gud.

Abonnér på barnebladet

BARNAS

16 blader + 1 CD
= kun 399,-

(privatabonnement
hjem i posten)

Gruppeabonnement kun 239,- per barn

Bestill på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Om kremasjon: Intervju med kirkegårdsarbeideren Gunnar Berget

Det er få her på Smøla som vet like mye om kremasjon og urnenedsettelse som kirkegårdsarbeideren Gunnar Berget. I det som følger blir han intervjuet om dette temaet av kirkevergen, Judy Rangnes. Intervjuet skjer på kirkekontoret med presten og sekretæren til stede etter et stabsmøte. De andre jobber stille i bakgrunnen og hører på.

Judy: Når man velger kremasjon, heter det ikke begravelse, men bisettelse. Begravelsesbyrået bestiller kremasjon forut for minnestunden i kirken. Gunnar, beskriv hva som skjer da.

Gunnar: Jordpåkastelse skjer da under avskjedsstunden i kirka. Etter seremonien blir båra kjørt til byen, til krematoriumet i Kristiansund. Deretter blir det foretatt kremasjon, som regel dagen etterpå. Det går tre ukers tid før urnen kommer tilbake til kirkekontoret og kirkevergen.

Judy: Ja, og mottakelse av urnen kvitteres til Kirkevergen i byen, per vanlig post. En kvitteringsblankett er lagt ved urnen som jeg skriver under med datoen da urnen ankom. Denne blanketten sender man i vanlig post tilbake til Kirkevergen i Kristiansund. Deretter må jeg informere de pårørende pr. brev om at urnen har ankommet. Det er den pårørende som stod for minnestunden som er den som får beskjed om urnens ankomst. Jeg ber denne personen kontakte meg for å avtale urnenedsettelse.

Gunnar: Ja, og normalt v skal urnen settes ned innen seks måneder. Når nedsettelse er avtalt, møter jeg de pårørende ved gravstedet. Som regel er presten ikke med fordi seremonien er overstått, men det lar seg gjøre hvis man ønsker det. Noen ganger setter jeg ned en urne uten at pårørende er tilstede, når de pårørende vil ha det slikt.

Judy: Ja det er sikkert mange måter å ordne urnenedsettelse på. Vi venter som regel til isen/tælen i bakken borte. Men man kan søke om lov til å sette ned urnen før isen er tinet. Da blir det med hjelp av mekanisk tining som tar tid og medfører en del i drivstoff til tining samt ekstra tidsbruk og kjøring. Dette gjøres unntaksvis ved skriftlig søknad til kirkevergen når man har «sjelelige grunner» (usikker på uttrykket – skjellig?), som det heter.

Gunnar: Forut for urnenedsettelse ordner jeg med urnegrav. Urnegrav er på 80 cm. dybde. Ved urnenedsettelse bruker jeg å spørre om de vil bære urnen til graven og likeens om de vil sette ned urnen. Det foregår med dobbel flaggline. De kan også velge å gradvis grave igjen urnen selv. Noen vil og andre vil ikke. Vi er forskjellige, og det er bra.

Judy: En urnegrav tar mye mindre plass. Det er for eksempel plass til fire urner på arealet til en kistegrav som er på 1,5m x 3m i størrelse. Men hvordan er det med plass rundt om i de ulike gravstedene?

kirkegårdsarbeider Gunnar Berget.

Gunnar: Vi har bra med plass på de gravplassene vi bruker, med unntak av Vollan gravplass som er under planlegging for en utvidelse. Der slipper vi opp for kistegravplasser i løpet av 2017 eller tidlig 2018.

Judy: Ja. Loven sier at vi skal ha ledige graver til 3% av kommunens befolkning. Det blir ca. 65–75 kistegravplasser. Vi har langt flere enn det fordelt på våre 12 gravplasser. Men det er ikke nok plasser på vestsiden.

Gunnar, hvordan opplever du arbeidet ditt?

Gunnar: Jeg føler at jeg har en takknemlig jobb. Folk setter pris på det vi gjør. Og jeg får treffe mange folk og får kjennskap til hvem som er i slekt med hverandre. Jeg har en variert arbeidsdag. Ingen arbeidsdag er lik den andre. Det er litt rutiner, men begravelsene blir aldri likt.

Judy: Kan du si noe om minnelund?

Gunnar: Det planlegges minnelunder på Vollan og Rokstad der folk som ikke ønsker eller har anledning til å stille graver, kan ha navneskilt til minne om sine kjære. Det blir felles blomster og stell. Det er forskjellige måter å ordne minnelunder på, v anonymt eller med navneskilt, i urneskap eller urneseksjoner slik som de har i USA. Jeg ser for meg noen søyler med minneplater.

Det er Fellesrådet som har det endelige ansvaret og som vedtar. Vollan blir det første vi kommer til å ordne.

På Rokstad skal vi først gruse parkeringsplassen og «dumpe» skal fylles. Veien til Ersnes gravplass skal ordnes, også med grus. Den er humpete og vanskelig å kjøre.

Vi mennesker er forskjellige, men selvfølgelig, vi må begynne å tenke på urnenedsettelse. Jeg synes bisettelse og urnenedsettelse er en fin seremoni, et godt valg. Det tar mindre plass og det er en renere prosess.

Judy: Men hva om man vil ha en minnestein?

Gunnar: Gravstein kan bli som ellers. Kanskje har steinen ankommet gravstedet før urnenedsettelsen skjer. I mot-

setning til med kistegrav, ved urnenedsettelse kan minnesteinen settes på plass med en gang. Man slipper å vente 4-6 måneder med å sette opp steinen på grunn av faren for at graven siger.

Judy: Men ikke alle vil ha minnestein. Det er også mulig å spre asker, for eksempel.

Gunnar: Ja, da blir det ikke minnestein.

Judy: Men da må man søke Fylkesmannen. Man henter urnen fra kirkekontoret og man får den utlevert. Det kan hende man må legitimere seg for å få utlevert urnen og det må være et vedtak fra Fylkesmannen om lov til å spre aksene.

Men du Gunnar, hva kommer du til å velge når den tid kommer?

Gunnar: Jeg skal kremeres. Jeg skal ikke ned i kiste.

Så hører jeg stemmen til Gunn, presten vår, «ikkje æ heller! I min familie har flere generasjoner før meg valgt kremasjon, så det er ikke diskusjonstema hos oss.»

Gunnar: Bisettelse kommer til å skje mer og mer. Vi har aldri hatt så mange som i fjor (2015). Jeg synes flere burde vurdere det. Det er helst de eldre som velger kistebegravelse i dag. Det er noe som heter «paradigme-skifte». Jeg tror det blir et skifte som fører til at det blir flere bisettelser.

Judy: Ja, det ser man tegn til særlig på Østlandet og i større byer. Det blir nok mere vanlig her også, tenker jeg. Takk Gunnar for intervjuet.

Gunnar: Værsgod. Dette er et viktig valg. Velg selv. Drøft dette med dine nærmeste. Og gjør det før andre må ta valget for deg.

Judy: – og gratulerer med nytt barnebarn og ny arbeidsbil.

Gunnar: Ja, barnebarnet mitt er nydelig, og bilen kom i siste liten. Min privatbil, som var 25 år gammel, kollapset brått, og jeg kan ikke gjøre jobben min uten arbeidsbil, så klart. Så, ja, det passet bra å få en leiebil akkurat da den kom.

Gravferdsloven

§ 10. Kremasjon

Kremasjon kan skje med mindre det er kjent at det var i strid med avdødes ønske.

Kremasjon skal skje i godkjent krematorium og senest 10 virkedager etter dødsfallet.

Begjæring om kremasjon fremsettes av den som sørger for avdødes gravferd.

Minst 3 dager før kremasjonen skal finne sted, skal krematoriet varsle politiet på dødsstedet om begjæringen. Fristen omfatter den dag da kremasjonen skal finne sted, men ikke den dag da varsel gis. Lørdag, helligdag og dag som etter lovgivningen er likestilt med helligdag, regnes ikke med i fristen.

Politiet kan kreve kremasjonen utsatt dersom det er grunn til å tro at det vil bli besluttet sakkyndig likundersøkelse i medhold av straffeprosessloven § 228.

Når kremasjonen har funnet sted, skal asken samles i en urne som deretter forsegles og merkes. Urnen skal oppbevares på en betryggende måte fram til gravleggingen. Urnen oppbevares av krematoriet eller gravplassmyndigheten i den kommunen hvor gravleggingen skal finne sted.

For kremasjon kan det kreves avgift.

§ 12. Frist for gravlegging.

Dersom avdøde ikke er blitt kremert, skal gravlegging skje senest 10 virkedager etter dødsfallet.

Dersom avdøde er blitt kremert, skal gravlegging skje senest 6 måneder etter dødsfallet.

Konfirmanter i Smøla våren 2016

LØRDAG 23. APRIL I EDØY SOKN:

Edøy kirke kl. 11.00

Sander Ness Skaget
Camilla Skomsøy Dahlø
Stine Sofie Bakk Rangnes
Jostein Torgnes Roksvåg

SØNDAG 24. APRIL I EDØY SOKN:

Edøy gamle kirke kl. 10.00

Viljar Svenning
Andreas Moe Betten
Håkon Moe Ødegård

Edøy kirke kl. 12.00

Terese Osen Tuven
Arild Cardenas Gjølset
Linn Therese Roksvåg Sæther
Ingeborg Tølche Ludvigsen

TORSdag 5. MAI I BRATTVÆR SOKN:

Brattvær kirke kl. 11.00

Vårin Elisabet Holberg
Magnhild Nordheim
Oda Beathe Sørøy Træthaug

SØNDAG 8. MAI I HOPEN SOKN:

Hopen kirke kl. 10.00

Iselin Bergljot Pedersen Fredheim
Jenny Edvardsdatter Holberg
Marthe Linnea Skaget Brevik
John Arne Stenhjem Hopshaug

Hopen kirke kl. 12.00

Åge Lysgård Fagerheim
Christian Hopen
Petter Nikolai Moe Pettersen
Tonje Elise Holberg Rokstad
Magnus Solheim

Konfirmanttur til Tustna

Sterk oppkjøring til fasteaksjonen for Kirkens Nødhjelp tirsdag 15. mars! 70 konfirmanter og voksne fra Tustna, Aure, Stemshaug og Smøla var samlet på Nordvang grendahus for å lære og bli motivert.

Gode tradisjoner er viktige å ta vare på. Gjennom mange år har konfirmanter fra Tustna, Aure, Stemshaug og Smøla møttes på vårparten, i forsamlingshuset Nordvang, for å ha det kjekt sammen, spise og leke sammen, og ikke minst for å forberede en lokal innsats for alle sultne og fattige på jorda gjennom fasteaksjonen «Brød for verden».

Foreldre, sammen med folk fra konfirmantutvalg i Aure, var også dette året med som hjelpere. Fra Smøla kom konfirmantene i biler sammen med fire konfirmantforeldre og Gunn, presten. Mest arbeid med arrangementet hadde likevel menighetsråd og foreldre fra Tustna. De ordnet med forfriskninger og velsmakende gryterett m.m. Takk både til dem og til våre egne som «ga» en lørdag for konfirmantene. Utsending fra «Changemaker» (ungdomsorganisasjonen til Kirkens Nødhjelp) var Steinar Gastveit. Han var flink til å peke på årsakene til klimakriser, krig, sult og fattigdom, bl.a. at vi i de rike landene bruker størsteparten av ressursene på jorda på oss selv, - og at

livsstilen og levestandarden vår fører til global oppvarming. For å få smake urettferdigheten på kroppen, ble konfirmantene delt inn i lag som representerte de ulike land som alle deltok i verdenshandelen. Nesten uten unntak ble de rike landene rikere, mens de fattige landene stadig tapte. Lærerikt og utfordrende! Blant ledere som hadde med programmet å gjøre, var Erik Blomstrøm, prest for Gullsteinkonfirmantene, Alexey Kurbanov, organist i Aure, Per Eilert Orten, prest for Aure og Stemshaugkonfirmantene og Gunn Fagerlie Johannessen, prest for konfirmantene på Smøla. Vi takker for ei flott samling på Nordheim dette året også! Kanskje kan neste års smølakonfirmanter invitere til en annen samling med annet innhold hos oss neste år?

Erik Blomstrøm og Alexey Kurbanov.

Høyt aktivitetsnivå blant konfirmantene.

Gunn snakker til konfirmantene.

Maten forberedes.

Steinar Gastveit i samtale med konfirmantene.

Smølagutta.

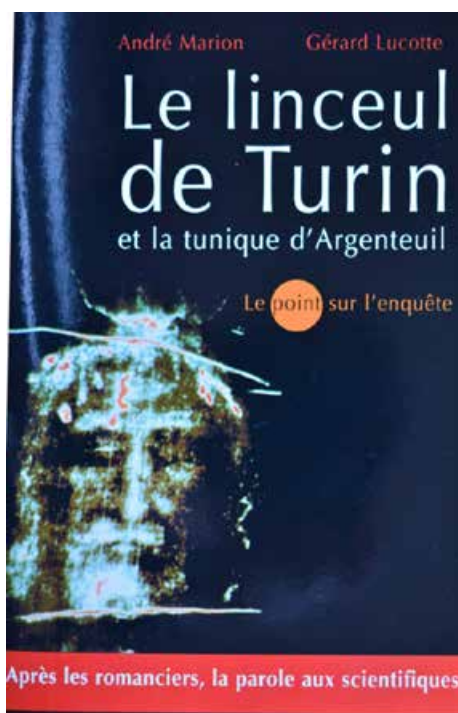
Jesu kjortel skal stilles ut

Jesu kjortel – den som soldatene trakk lodd om ved korsfestelsen – eksisterer trolig fremdeles. Den befinner seg i Frankrike.

Kjortelen har blodflekker som stemmer overens med dem på Likkledet i Torino: Samme blodtype, mange felles typer pollen som på Likkledet og som Sudariet i Oviedo (hodekledet som lå for seg selv i graven). Kjortelen har til og med pollen fra arter som bare fins i Israel! En kan følge kjortelens historie tilbake til ca. år 590. I år 800 kom den trolig til Vest-Europa fra Konstantinopel med keiserinne Irene. Kjortelen kalles på fransk La Tunique d'Argenteuil. Den skal stilles ut – for første gang siden 1984 – i perioden 25. mars til 10. april 2016 i Paris.

Har du lest romanen *Men jeg så ham dø* (engelsk tittel: *The Robe*)? Den kom ut på norsk i 1947 og er også blitt filmatisert, med Richard Burton i hovedrollen. Handlingen dreier seg om den romerske offiseren Marcellus som var med på å korsfeste Jesus. Da soldatene kastet lodd om kjortelen, var det Marcellus som vant. En gripende og spennende bok! Men: Virkeligheten er faktisk vel så spennende ...

En kjortel, en type «lang skjorte med korte ermer», vevd av ull, er oppbevart i St. Denis-katedralen i Paris. Den sies å være den samme som soldatene kastet lodd om – se Johannes-evangeliet, kapittel 19, vers 23. Den har i 2000 år vært æret som Jesu kjortel. To franske vitenskapsmenn ville for få år siden undersøke denne kjortelen nærmere: De to var professor André Marion, en fysiker ved det kjente optiske instituttet i Orsay og professor Gérard Lucotte, verdensberømt genetiker ved Universitetet Paris-Sud. De to sammenliknet mønsteret av blodflekker på kjortelen med dem som fins på Likkledet i Torino. Resultatene var forbløffende: Infrarød fotografering viste at blodflekkene på tunikaen hadde nøyaktig samme form som dem på Likkledet. Ved å legge dem over hverandre, kom vitenskapsfolkene til den konklusjon at begge kledene var flekket til av den samme blødende mannen. Avslutte merker av skinnet, særlig på venstre skulder og nedover ryggen, viste at

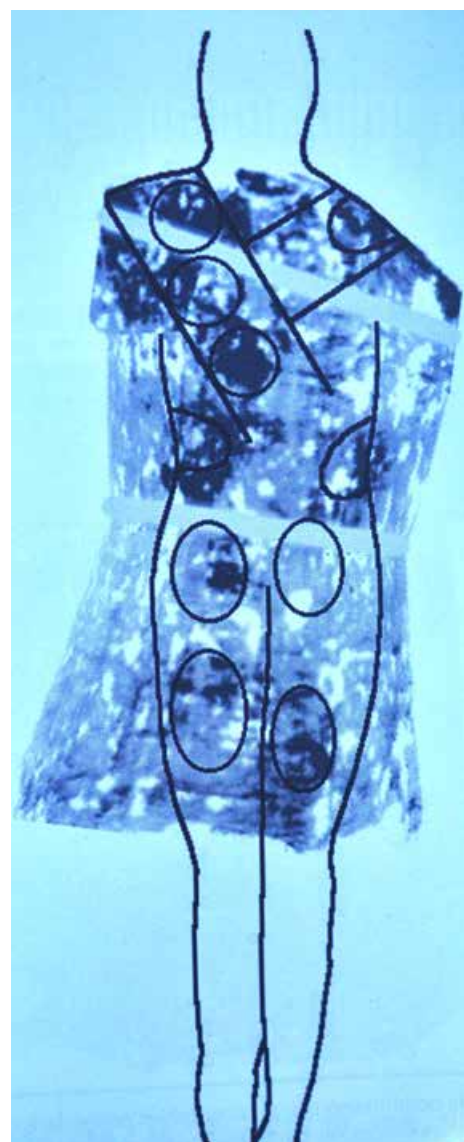

De siste årene er det kommet flere bøker som beskriver vitenskapelige undersøkelser av Kjortelen i Argenteuil. Alle er foreløpig på fransk. Her er den største og viktigste (oversatt): Likkledet i Torino og Kjortelen i Argenteuil. Hovedpunkter i en vitenskapelig undersøkelse. Etter romanforfatterne, hva sier vitenskapen?

han hadde båret noe tungt mens han hadde kjortelen på seg, et ca. 20 cm bredt objekt. Var dette tverrstokken til et kors? Kunne denne mannen virkelig ha vært Jesus fra Nasaret? Det nye testamente forteller at Jesus hadde «sine egne klær» på seg da han bar korset til Golgata (Matteus-evangeliet, kapittel 27, vers 31).

Her er noen andre viktige ting som de to vitenskapsmennene fant ut:

- * Kjortelen har en gang vært helt tilsølt med blod.
- * Blodtypen er AB, det samme som på Likkledet i Torino (Jesu likklede) og Sudariet i Oviedo (Jesu hodeklede fra graven, se nettstedet nedenfor).
- * Vevingstype og fargestoff stemmer overens med Midt-Østens skikker.
- * På kjortelen fins det seks arter av plantepollen som er felles med Likkledet i Torino. Sju er felles med Sudariet i Oviedo. Dessuten har kjortelen pollen fra to arter som bare fins i Israel. Disse fins også på de to andre kledene. Derfor kan vi si med stor

Tegning av Kjortelen i Argenteuil på en modell. Den skal stilles ut i Paris våren 2016, for første gang siden 1984. Blodflekkene på ryggen er markert med ringer og har samme form som på Likkledet i Torino. Forskere konkluderer med at de er flekket til av samme mann. Blodtype og pollenarter på begge stemmer overens. På begge kleder kan en se at mannen har båret noe tungt over skulderen (tverrstokken til korset?)

sannsynlighet: På ett tidspunkt har alle tre befunnet seg i Det hellige land, de bekrefter hverandre gjensidig.

Vil du vite mer?

Besøk www.torinokledet.no. Her finner du også stoff om Likkledet i Torino (Jesu likklede) og Sudariet i Oviedo (Jesu hodeklede, som lå i graven).

– Av Jostein Andreassen, Søgne

Litt kirkehistorie fra Smøla

Noen av de lokale kirkene har en gammel historie bak seg, først og fremst på Edøya, men også Odden, Brattværet og Veiholmen (Veien) hadde sine tidlige kirkebygg.

Fastsmøla hadde ingen kirker før 1749, og for å få en liten oversikt begynner jeg med den eldste og tar runden rundt Smøla. Jeg skal prøve å gi et enkelt sammendrag av vår kommunes tidligere kirkehistorie uten å gå for mye i detaljer. På **Edøya**, som da på sett og vis var midtpunktet i det tidligere herredet, den gang innbefattet Tustna, ble det bygd kirke kanskje så tidlig som i det 12 århundre. Usikkerheten er absolutt til stede når alderen skal anslås, men etter en helhetsvurdering ble år 1290 satt av «de vise menn», byggestilen mm tilsa det. Kanskje er den enda eldre, et skriv fra 1600 tallet derimot, forteller et sagn som beretter om at Edø og Dolma kirker (Dolmøy, Hitra) stod under bygging når den «sorte død rasede» (svartedauen herjet her 1349) slik at byggearbeidet måtte vente. Dette kan selvfølgelig også være gjenoppbygginger etter brann ol. Flere mener forløperen kan være en av kirkene kong Håkon den gode fikk oppført rundt år 935 på Møre og som vi kan lese om i «Snorres kongesagaer», uansett var 1 versjonen mye mindre og oppført i tre, og ble også sannsynligvis brent av sinte trøndere som likte

Edøy gamle kirke 1965

«Tor og Odin» bedre. Stenmurene som etterhvert ble grunnpilarene i kirka er ganske uvanlig i små bygder, og viser at det må ha bodd noen mektige folk her, med penger og gode kontakter. At plasseringen skulle komme først i dette kystområdet var ganske naturlig, Edøyfjorden var den tids «E6», båtene kom fra hele Europa, de fleste passerte, men noen var innom øya i lengre perioder. Naturlig om noen høvdingar og adelsmenn hadde den «nye» religionen i bagasjen og samtidig påvirket sine omgivelser. Dette var innløpet til Nidaros, Norges hovedsete og landsdelen midt-Norge var kanskje av de først i landet til å ta i mot den nye tro, frivillig eller ikke.

Edøykirka var en langkirke oppført i stein og var hovedkirke for ytre Nordmøre fra den ble bygd og til reformasjonen ca 1536–37, deretter ble Aure hovedkirke. Før reformasjonen ble messene og prekenene forerettet på latinsk og dansk, og vanlige folk som møtte opp forstod nesten ingenting av seansen. Etter denne tiden skulle prekenene være på morsmålet, dvs det ble gjerne dansk, som også mange av de lokale forstod lite av. Det tok tid før «morsmålet» helt slo igjennom. 1749 ble Edøy eget sognekall. Gjennom tidene har det nok vært en del byggearbeider på kirken, i første på størrelse og vedlikehold og senere på gjenoppbygginger etter skader. Fra 1663 til 1688 blåste tårnet ned tre ganger i denne perioden. Utover mot midten av 1800 tallet ble det arbeidet for å få opp kirker på Tustna og Innsmøla, og når da «Edøy gamle» brann opp i 1887 grunnet lynnedslag så bare murene stod igjen, var det nok ingen som egentlig trodde den skulle reise seg igjen. Den var forsikret, men kommunen ville ikke reise byggverket igjen og tapte derfor mesteparten av forsikringspengene. Her var det snakk om å gjenreise ei kirke de egentlig ikke hadde bruk for lengre og som ville belaste deres fremtidige budsjetter i alle år. Det kommunistyremedlemmene ikke hadde regnet med, var det store engasjementet blant folk for å få bygget kirka opp igjen. Privatfolk og lag fra Smøla og Tustna viste hvilke følelser bygget betydde. Her var flesteparten døpt, konfirmert og slekt og venner begravet, den måtte

opp igjen. Slik skulle det også gå, selv om krigen 1940–45 ødela mye, både av oppsparte byggematerialer, midler og menneskelige ressurser.

4 juni 1950 var gjenåpningen av gammelkirka av biskop Arne Fjellbu, og har siden vært i full drift.

Om **Odden kirke** er det adskillig mindre historie igjen som kan fortelle hva som har skjedd.

Fiskeværene rundt Smøla som Odden, Brattværet og Veiholmen ble tidlig befolket grunnet den viktige tilgangen til fiskeriene og hva dette betydde for økonomien og mattilgangen i vanskelige tider. Erkebiskopen i Nidaros fikk råderetten på fiskeværene og det kan være grunnen til at det ble bygd kirker på værene her rundt Smøla, kanskje så tidlig som slutten av 1400 tallet, begynnelsen av 1500. Ingen av fiskeværene hadde fullverdige kirker, men et kapell, ei såkalt benådnings kirke som ikke var tillagt jordgods eller tiendeinntekt. Vedlikeholdet av kapellene varierte mye år for år og fra sted til sted. I og med at de ikke hadde tiendeinntekter til vedlikehold var de avhengige av gaver og dugnad fra beboerne og brukerne, og det kunne være så ymse. Landkommisjonen hadde en inspeksjonsrunde på kapellene i 1661, og meldte om rimelig grei tilstand. Alle kirkene var bygget av stavverk, utenom på Veiholmen der den var av tømmer. Ingen hadde spir eller tårn. Innvendig såg de rimelig bra ut, men utvendig trengtes både vedlikehold og tjærebreing, ble ikke dette gjennomført stod spesielt Odden kapell i fare for snart å bli nedfalls. Vedlikeholdet utover mot 1700-tallet ble mye redusert, økonomien var dårlig, det var trange tider. Det medførte at Oddenkirka blåste ned noen få år etter, mellom 1705–10, og der sluttet den korte kirkehistoria fra Odden, den ble aldri bygd opp igjen. Men det bør nevnes at i Brattværkirka etterpå, var det noen avgrensede sitteplasser som fikk navnet «Oddastolen», en «bås» nede i kirka under galleriet som var beregnet på væreieren med følge fra Odden. **Brattværkirka** eller kapellet, hadde mye av samme oppstarten som på Odden, og før 1600 tallet er lite bevart av informasjon, men ei skriftlig kilde nevner at det er kirke på Brattværet i

Skartnes kirke som brant ned i 1913, den ble bygget i 1885.

1589. Også her blåste kirka ned grunnet dårlig vedlikehold årene før 1709, for dette året ble den gjenoppbygd som et tømret kapell. Kirketårn manglet også denne, men klokken var hengt inne under taket. Den hadde teglsten på taket og rødmalte vegger. Første plassen den stod var sannsynligvis på det som blir kalt «Kjerkbakkan», men bygget i 1709 ble plassert på «Været». Første årene var veggene bare tjærebredd, noe som var vanlig på den tiden i værharde strøk. Væreieren på Brattværet, Rasmus Danielsen, ga i 1754 100 rdl til kirka og testamenterte 200 riksdaler i 1761, dette var kjærkomne penger for vedlikeholdet i flere år. Men Brattværet hadde problemer med å få prestene til å komme til kirka, været hindret dem i lange perioder i å møte opp, de skulle tross alt reise helt fra Edøya eller Rosvoll. Kirka ble vedlikeholdt så godt det lot seg gjøre uten noen for ombygginger i hundreåret som gikk, økonomien tillot ikke det, men på 1860–70 tallet var forfallet kommet så langt at noe måtte gjøres. En undersøkelseskommisjon i 1878 bestående av lensmann Schrøder, kirkesanger Høsteng og handelsmann Neerland, dannet seg en klar mening: «Saalangt om kirken forsaavidt angaar er den farlig for folks helse og for liden. Men ikke nok hermed! Enhver som besøker den er visselig enig i den dom at man ved at bivaaneen gudstjeneste i et saa forfaldent, mørkt og i det heletaget uhyggelig hus, absolutt maa faa indtrykket af at kirken er aldeles uskikket til at vække andagt, eller med andre ord at den ikke er noget værdigt tilbedelseshus for guddommen». Det var trekkfullt, veldig kaldt og mørkt, den var helsefarlig å bruke. Det ble i 1883 besluttet å heller bygge ny Brattværskirke på Skarpneset ved Råket. Kapellet på Brattvær ble stående til uti 1886 før huset og inventaret ble auksjonert bort «på rot». På auksjonen

Smølas største kirke på Skarpneset har 400 sitteplasser.

fikk de inn kr. 316 netto. De siste årene ble de kirkelige sammenkomstene holdt i skolestuen før det i 1890 kom bedehus på øya. Skarpneset fikk sin nybygde kirke i 1885, en kirke som favnet over hele Vestsmøla, mestparten av Sørsmøla og øyene rundt. Byggmester var Christian Chr. Hovde og anbudet var kr 16 000. Noen gammel kirke skulle det ikke bli, for allerede 20 november 1913, kun 28 år gammel, ble den rammet av lynnedslag og brann ned. Ingenting av det verdifulle inventaret ble reddet. Ikke lang tid etter begynte arbeidet med å planlegge bygging av nytt kirkebygg på samme tomten, denne gang en stor kirke med 400 sitteplasser, største kirkebygget på Smøla. Fire år senere, 26 september 1917, ble den innviet av biskop Bøckman.

Veiholmen eller Veien som navnet var på den tiden, hadde sannsynligvis også hatt et kapell fra tiden rundt 1500-tallet, i 1661 beskrevet som ei solid tømmerkirke som stod bra i mot vær og vind, men i 1720 var taket så slitt at det var nødvendig å gjøre noe snarest. 1746 skrev kappelan Nils Holbye at kirken på Veien var så forfallen at sognefolket allerede i 7–8 år hadde tenkt å bygge ny kirke. Problemet som nå dukket opp var at det begynte å bli mange beboere på fast-Smøla som soknet til kirka, og Hopaværingene og Veiværingene kunne ikke bli enige om nytt stedsvalg for en eventuell ny kirke. Veiværingene ville fortsatt ha kirka på Været mens folket på Smøla ønsket å bygge ny på Hopen. De ville gjerne slippe å bruke båt på kirkeveien, noe som tidvis krevde liv. Den daværende eier av «Smølagodset», kjøpmann William Hammond, var en solid støttespiller for å få kirkebygget på fast-Smøla i denne tiden. Det står skrevet at «Commerseråd William

Hammond, der da sammen med Smølen almue fikk kongelig tillatelse i 1745 til å bygge Hopen kirke».

Kirka ble bygd på Hopen i 1749, men folket på Været ville ikke gi slipp på sin lille kirke til tross for at det stod en ny på Hopen. Så sent som i 1757 skrev Paul Sundbech til biskop Nannestad om støtte til reparasjon av kapellet. Tydeligvis ble det ikke noe hjelp å få for rundt 1760 ble den revet og noe av inventaret flyttet over til Hopenkirka, blant annet det gamle alterskapet. Dette skapet ble senere inispisert av eksperter som anslo det til å være laget i Lubeck, Tyskland i 1520 årene. Skapet ble så hentet til Universitetets Oldsaksamling, Oslo i 1870, og har siden vært der. Under riving/byggeprosessen av Hopenkirka 1891–92 ble bedehuset på Veiholmen brukt som interimskirke, og knefall og døpefont midlertidig flyttet dit.

Kirke på **Hopen** ble startet bygget i 1747, og vigslet av biskop Nannestad 5. august 1749, og fikk navnet «Den herre Zebaoths kirke». Kirka var en rund 8-kantet bygning. Penger til kirkebygget ble samlet inn i kirkene over hele landet. Før overføringene av inventar fra kapellet på Veien, var det lite med utstyr i nykirka, f.eks. et alter uten altertavle. Økonomien var dårlig for de fikk helle ikke nå tiende eller andre penger fra styresmaktene, almuen måtte sikre vedlikeholdet med egne midler.

De hadde fått opp et flott tårn med to klokker i, men ikke penger til bordkledning eller kirkegård. Forøvrig godkjente kongen en overføring på 300 rdl til prestegårdshus. Et brev til biskopen i 1757 om noe støtte til mindre utbedringer, møtte motbør, «menigheten må selv bekoste, for de kan vel ikke vente at andre skal bekoste for dem».

Forts. neste side

Hopen kirke 1967.

Forts. fra forrige side

Væreier på Brattværet, Rasmus Daniel- sen gav også 100 riksd. til Hopen kirke i 1761, og det var gode penger til god hjelp i årene etter. Rundt 1820 var det igjen større reparasjoner, men en til- standsrapport fra 1829 tydet på at ikke alt var på stell for det: «Sakrestiet er på østre side sunket mye, så gulvet heller betydelig, og sakrestiet mangler en dør. Bordkledningen er hist og her noe bedervet og trenger overalt til maling. Taket er godt, unntatt at det mangler en del taksten. Et vindu mangler i kirken. Muren under kirken trenger reparasjon på flere steder og burde kalkes. Begge kirkeklokkene er istykkerslått».

Lynet slo ned 3 juledag 1842 og gjorde vondt verre med større påkostninger for å få den i orden. Folketallet hadde en formidabel økning i perioden 1835 til 1865, noe som gjorde at det ble litt lettere å få inn penger til kirkene. Men med økt folketall ble det etterhvert så trangt i kirka at enkelte folk svimte av, og den kirka som første tiden ble sagt å være alt for stor, ble først prøvd

å ombygges innvendig for å få bedre plass, og til slutt revet for å få bygge ny og større kirke, forøvrig var tilstanden begredelig og måtte eventuelt gjennom store reparasjoner uansett.

En kongelig resulasjon ga tillatelse til å rive gammelkirka og bygge ny på samme tomte.

Nybygg kom opp i 1892, ei langkirke med 260 sitteplasser og er den bygnin- gen som står nå.

Edøy kirke – Innsmøla fikk sin kirke i 1885, med innvielse 18 sept. samme år. På samme vis som Tustningene ville de ha sin egen kirke for å slippe å bruke båt til alle kirkelige sammenkomster, ønsket også Innsmøla – Østsmøla om- rådet sin egen. De hadde også noen års kamp bak seg før det ble virkelighet. Tomt til kirken ble utskilt fra Nordi- garden. Byggmester var Jacob Digre fra Trondheim, og han førte opp ei lang- kirke i tre med 365 sitteplasser.

En kongelig resulasjon fra 7/2 1885 fastslo at «Edøy gamle kirke» på Edøya

Edøy kirke, Innsmøla ble bygget i 1885.

skulle nedlegges fra samme år og ikke tilføres flere midler. En diskusjon etterpå gikk på om den skulle rives og materialene eventuelt brukes til noe annet. Lynnedslaget og brannen i 1887 avsluttet den diskusjonen. Edøya var ikke lengre midtpunktet i kommunen etter at Tustna sa takk for seg noen år tidligere. Kommunens overtakelse (fra privateie) av Edøykirka i 1879, og der- etter nedleggelsen av den i 1885, gjorde fremtiden for de andre kirkene på Smøla mye lysere. De fikk nå økonom- iske tilskudd direkte fra kommunehold foruten gaver og kollekt.

– av Jan G. Fugelsnes

Siden sist

Aktive barn koser seg i kirka.

Utdeling av 4-årsbok.

Gunn ønsker Aland fra Syria velkommen til Brattvær menighet ved å overrekke ham 6-årsboka, 28. februar 2016.

Årsmøte i Møre og Romsdal KFUM-speidere. Speiderne deltok ved gudstjenesten i Hopen 17. januar.

Min salme

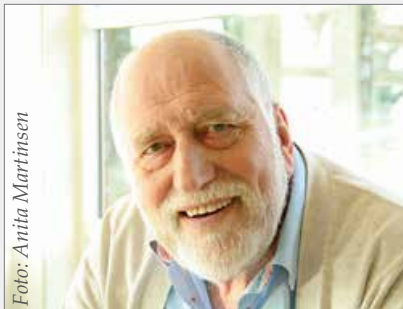

Foto: Anita Martinsen

Det var overraskende, men svært hyggelig å bli spurt. Mitt valg av salme er kanskje litt uvanlig, men det er en salme som står i den nye salmeboken.

Hvorfor har jeg så valgt akkurat

denne? Jo, for det første synes jeg at den er svært vakker, og så gir den meg inspirasjon og tro på det gode i livet. Jeg har jobbet 33 år i politiet før jeg ble leder for et asylmottak. Etter seks år der fikk jeg denne drømmejobben som flyktningkonsulent her på Smøla.

Mye av mitt yrkesaktive liv har derfor vært preget av problemer og negative hendelser. Men blant «kriminelle» og rusmisbrukere og andre som av ulike grunner har havnet i vanskeligheter, har jeg møtt vakre mennesker. Jeg har hatt mange gode samtaler med såkalte forbrytere. Kirkens Bymisjon har et ordspråk: «Ingen er bare det du ser». Det har jeg fått erfare utallige ganger.

I asylmottaket møtte jeg mange fortvilte mennesker med grusomme historier. Ofte har jeg stilt meg spørsmålet: Hvor onde kan menneskene bli mot hverandre? Og jeg fikk kjenne på hjelpeløsheten ved ikke å kunne hjelpe alle.

Det siste året har jeg jobbet her på Smøla, og jeg har møtt flyktninger som har blitt bosatt her. Hittil har det blitt 20 personer. Jeg får dele gleden deres, fremtidshåpet og optimismen. Jeg opplever at de er takknemlige over måten de blir tatt imot av Smølasamfunnet.

Med dette som bakteppe lever jeg i håpet om at verden kan bli et bedre sted. Om vi bare kan flytte fokuset litt fra det materielle og oppleve skjønnheten i varige verdier. Det handler kanskje om å ha fokus på hva Jesus egentlig sa.

Ha ei riktig God påske!

– Olav Hoff

Se, mørket vinner aldri over lyset

Tekst/melodi: Sindre Skeie 2012

*Se, mørket vinner aldri over lyset.
La håpets flamme skinne, sterk og klar!
For ennå kjemper noen for det gode,
og ennå deler noen det de har.*

*Se, freden finnes i den gode striden,
så reis deg opp til kamp for andres rett!
Da skal du aldri frykte mørkets makter,
det er i mørket flammene blir sett.*

*Iblant vil kampen stjele dine krefter,
du kjenner sorgen over tap og svik,
du tror at alt du ga, har gjort deg fattig,
men i din fattigdom er du blitt rik.*

*Et mørke hviler ennå over jorden,
men barn av lyset finnes overalt:
Se, noen åpner døren for en flyktning,
og noen reiser opp en venn som falt.*

*Hvor finnes brød til alle folk i verden
hvis ikke du vil dele med din bror?
Vi puster alle i den samme luften
og lever på den samme, lille jord!*

*Må ingen lenger hegne om sitt eget.
Må de som hersker, ofre alt for fred.
Må de som tror de kjemper helt alene,
få se hvor mange flere som er med!*

*Se, Verdens Lys rir inn i våre gater.
En sang om frihet stiger i vår by,
hør, også vi vil være barn av lyset
og tenne håpet: Jorden skal bli ny!*

50-års konfirmant fest

Det blir i disse tider sendt ut innbydelse til årets 50-årskonfirmanter med følge.

Har du ikke fått en innbydelse innen 1. mai, beklager vi det på det sterkeste og ber deg da ta kontakt med Smøla kirkekontor. Der kan du kan melde deg/dere på til festen som er:

14. august i Brattvær kirke kl.11.00 med påfølgende middag på Annies Gjestekro.

Speidernytt

HALVÅRSPLAN SMØLA SPEIDER

DATO	OPPDAGERE	STIFINNERE	VANDRERE
16 mars kl 16.30–18.30	Båltyper. Oppmøte ved Innsmøla skole p-plass. Ta med vannflaske.	Båltyper. Oppmøte ved Innsmøla skole p-plass. Ta med vannflaske.	Båltyper. Oppmøte ved Innsmøla skole p-plass. Ta med vannflaske
13 april kl 17–18.30	Geocaching. Oppmøte ved Høggaugen på Sætran.	Geocaching. Oppmøte ved Høggaugen på Sætran	Geocaching. Oppmøte ved Høggaugen på Sætran
23–24 april		Overnatting Averøya. St. Georg.	Overnatting Averøya. St. Georg.
24 april	St.Georg, speiderenes skytshelgen. Edøy Kirke kl 10.00		
27 april kl 17–18.30	Historia om St.Georg. Kvistvågen.	Historia om St.Georg. Kvistvågen.	Historia om St. Georg. Kvistvågen.
4 mai kl 17–18.30	Vi rydder nærmiljøet. Oppmøte ved skiltet til Nelvikberget, gamleveien.	Vi rydder nærmiljøet. Oppmøte ved skiltet til Nelvikberget, gamleveien.	Vi rydder nærmiljøet. Oppmøte ved skiltet til Nelvikberget, gamleveien.
17 mai	Vi går i tog, husk uniform.	Vi går i tog, husk uniform.	Vi går i tog, husk uniform.
18 mai kl 17–18.30	Livet i fjæra. Oppmøte ved smøla kajakk. Husk Støvler og ei lita bøtte til krabber o.l.	Livet i fjæra. Oppmøte ved smøla kajakk. Husk Støvler og ei lita bøtte til krabber o.l.	Kajakk. Oppmøte ved smøla kajakk Mer info nærmere.
1 juni kl 17–18.30	Fiskedag. Oppmøte i kvistvågen. Husk fiskestang og redningsvest.	Fiskedag. Oppmøte i kvistvågen. Husk fiskestang og redningsvest.	Fiskedag. Oppmøte i kvistvågen. Husk fiskestang og redningsvest.
15 juni	Avslutning for sommeren. Vi griller i og leker oss i kvistvågen. Foreldre, søsken og besteforeldre er velkommen. Husk grillmat.	Avslutning for sommeren. Vi griller i og leker oss i kvistvågen. Foreldre, søsken og besteforeldre er velkommen. Husk grillmat.	Avslutning for sommeren. Vi griller i og leker oss i kvistvågen. Foreldre, søsken og besteforeldre er velkommen. Husk grillmat.
31 august kl 17–18.30	Første møte etter sommeren. Mer info senere.	Første møte etter sommeren. Mer info senere.	Første møte etter sommeren. Mer info senere.

Husk å ha på speiderskjorte og skjurf og kle deg etter været. Ei vannflaske kan være lurt å ha med. Det blir også foreldre-møte 11.04.16 kl 18. Mer info kommer senere.

Speiderne

Speiderne er delt opp i tre grupper, aktiviteten blir tilrettelagt for hver gruppe.

- Stifinnere, 1.–3. klasse
- Oppdagere, 4.–5. klasse
- Vandrere, 6.–10. klasse

Er du interessert i speideren?

Lurer du på hva dette er?

Da kan du komme på et av våre møter!

Mer info finner du på www.smola-kirken.no

Du kan også ringe: 71 54 46 27 eller kontakte

Gunnhild Restad på trosopplarer@smola.kommune.no

ÅPENT FOR ALLE SOM VIL KOMME, STOR OG LITEN!

Gudstjenester

Skjærtorsdag 24.03.2016

EDØY KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Offer til Kirkens Nødhjelp.

Langfredag 25.03.2016

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Langfredagsmesse ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Offer til Sjømannskirka.

1. påskedag 27.03.2016

BRATVÆR KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Offer til Kirkens nødhjelp.

Onsdag 13. april

BRATTVÆR KIRKE KL. 17.00

Samtalegudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Konfirmantenes egen gudstjeneste.

Offer til konfirmentarbeid.

Lørdag 23. april

EDØY KIRKE KL. 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste.

5. søn i påsketiden 24.04.2016

EDØY GAMLE KIRKE KL. 10.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Offer til kirkeorgel Edøy gamle kirke.

5. søn i påsketiden 24.04.2016

EDØY KIRKE KL. 12.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Kr. Himmelfartsdag 05.05.2016

BRATVÆR KIRKE KL. 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Offer til menighetsarbeid.

Søndag for pinse 08.05.2016

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Offer til menighetsarbeidet.

Pinsedag 15.05.2016

EDØY KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Offer til Kirkens bymisjon.

2. pinsedag 16.05.2016

EDØY GAMLE KIRKE KL. 13.00

Pilegrimsvandring.

Treenighetssøndag 22.05.2016

FRILUFTSPARKEN (værforbehold)/
FROSTADHEIA BEDEHUS 11.00

Søndagskolens dag ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

2. søndag i treenighetstiden 29.05.2016

EDØY KIRKE 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Offer til menighetsarbeid.

4. søndag i treenighetstiden 12.06.2016

BRATTVÆR KIRKE 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastazia Tosheva.

Offer til kirkebladet.

Slekt skal følge slekters gang...

BRATTVÆR, EDØY
OG HOPEN SOKN

Døpte:

25.12.15 Jens Erwin Hobber

24.01.16 Ida Stransheim-Reitan

Døde:

18.12.15 Synnøve Ødegård Iversen

29.12.15 Kolbjørn Ingvar Hammervold Aspaas

04.01.16 Nils Asbjørn Nilssen

12.01.16 Nils Magne Holberg

01.02.16 Toralf Arthur Øien

16.02.16 Aslaug Ingeborg Baadnes

20.02.16 Aud Fagerheim

20.02.16 Bjarne Sivertsen

Barnedåp i Brattvær kirke

*Barndåp i Brattvær kirke 24. januar 2016.
Fra venstre: far Svein Hugo Reitan Torset, mor Silje Strandheim, Arnstein Næss, Stein Erik Roksvåg, Monica Franset Roksvåg med dåpsbarnet Ida Strandheim-Reitan, Rønnaug Ormbostad Bjørnar Næss og prest Gunn Fagerlie Johannessen.
Foran stolte storesøsken Anders, Amalie og Serine.*

Grønne Tips

Vi vil fremover i 2016 komme med Grønne Tips.
Tipsene er hentet fra Grønn Hverdag, med illustrasjoner av Svein Nyhus

1. Flytt sofaen til andre siden av stua

Oppussing gir store miljøbelastninger, og nordmenn er blant de i verden som pusser opp hjemmene sine oftest. Men er det alltid nødvendig? Kanskje handler oppussingen noen ganger om et behov for forandring, som kan oppnås på enklere og mindre miljøbelastende måter enn å pusse opp – for eksempel ved å ommøblere litt. Verdt et forsøk?

2. Sunn mat er miljøvennlig mat

Frukt, grønt og fisk er generelt mye mindre miljøbelastende å produsere enn kjøtt. Norske helsemyndigheter anbefaler å spise mer frukt, grønt og fisk. Ved å følge de anbefalingene, bidrar vi til å redusere vår egen miljøbelastning mye. Kjøttproduksjon legger beslag på store arealer, krever mye energi og bidrar til å forverre matsikkerhetssituasjonen i verden. På 30 kvadratmeter kan det produseres en kilo kjøtt – eller ti brød og 60 flasker vin.

Når det gjelder klimaet er det faktisk sånn at kjøttproduksjon alene står for rundt 18 prosent av de menneskeskapte klimautslippene – mer enn all vare- og persontransport til sammen. Et eksempel: Hvis vi kutter ut en pakke kjøttdeig i måneden, sparer en vi utslipp tilsvarende 75 kilo CO₂ i løpet av ett år. Det tilsvarer utslippet fra drøyt 40 mil med bilkjøring.

4. Kjøp brukt

Vareproduksjon gir miljøbelastning. Ved å ta turen innom Finn.no eller Zett.no i stedet for IKEA neste gang du trenger ny sofa, komfyr eller vaskemaskin, sparer du inn utslippet fra vareproduksjonen. For en sofa kan det bety et sted mellom 100 og 200 kilo CO₂ – tilsvarende utslippet fra 50–120 mil med bilkjøring.

5. Kutt strømforbruket i hjemmet

Selv om strømmen i Norge stort sett stammer fra vannkraft, er Norge en del av det europeiske kraftmarkedet. Ved å kutte i forbruket her hjemme, kan Norge eksportere mer strøm til Europa og dermed redusere behovet for mer forurensende kraftkilder. Alt fra enkle tiltak som å bli flinke til å slukke lyset etter oss og sette inn sparepærer, til større tiltak som etterisolering, vil bidra til redusert strømforbruk. Ved å erstatte én vanlig glødepære (60 watt) med en sparepære (11 watt), sparer vi omtrent 50 kilowattimer i løpet av et år.

